

Hvad er det så, der ligger i begrebet »at fastsætte principper for et område«?

Et princip rummer i sig en forestilling om, i hvilken retning skolen skal bevæge sig. For at kunne opfylde dette skal et princip derfor være så præcist, at praksis kan indrettes efter det - det skal være så rummeligt, at det i et vist omfang kan opfange supplerende behov og forventninger uden at ændres - og det skal være i overensstemmelse med de øvrige principper for skolens virksomhed.

Det er således princippet natur, at der ikke skal være tvivl om hensigten, samtidig med at det rummer mulighed for at vælge mellem flere konkrete muligheder og dermed en vis handlefrihed for skolelederen, der jo har kompetencen til at udmønte principperne i handling.

Som eksempel på et princip kan nævnes: »Undervisningen i fysik/kemi skal så vidt muligt forestås af lærere med dette linjefag.« Da det i den konkrete situation kan vise sig umuligt at få linjefagsuddannede lærere til at forestå alle undervisningstimer, bliver skolens leder nødsaget til at vælge en anden løsning, som skolebestyrelsen til gengæld har krav på en begrundelse for. Hensigten med princippet er åbenbar, og det giver samtidig skolens leder en handlefrihed, der er nødvendig, hvis det viser sig umuligt at skaffe de pågældende lærere.

Et princip kan derimod ikke udformes således: »Skolebestyrelsen delegerer sin kompetence til at godkende den del af budgettet, der vedrører skolefritidsordningen, til skolefritidsordningens forældreråd.« Det følger af loven, at skolebestyrelsens kompetencer ikke kan delegeres til andre, hverken til nogen, der i øvrigt har fået tillagt en formel kompetence, som f.eks. skolelederen, eller til andre, der ikke har nogen formel selvstændig kompetence, som f.eks. et forældreråd ved skolefritidsordningen.

Hvis skolebestyrelsen ønsker at vedtage et princip, der enten er i modstrid med lovgivningen, de mål og rammer, som kommunalbestyrelsen har fastsat, eller, hvis skolelederen kan se, at et princip af andre grunde ikke vil kunne opfyldes, har skolelederen pligt til at gøre skolebestyrelsen opmærksom herpå og begrunde, hvorfor skolebestyrelsen ikke kan vedtage det pågældende princip.

Undervisningsministeriet er i øjeblikket ved at udarbejde et vejledende materiale til skolebestyrelserne m.fl. Materialet, der tager udgangspunkt i skolebestyrelsens kompetenceområder, vil præcisere og tydeliggøre de for-

skellige parter kompetenceområder samt komme med eksempler på den indflydelse, som skolebestyrelsen kan få gennem en hensigtsmæssig udnyttelse af kompetencen til at fastsætte principper for hele skolens virksomhed.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *andet mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 8, 10 og 18 nævnte ændringsforslag.

En del af mindretallet (Venstres medlemmer af udvalget) finder, at lovforslaget er et lille skridt i den rigtige retning, men er samtidig skuffet over regeringens lave ambitionsniveau med hensyn til forældreindflydelse.

Venstre ønsker en markant flytning af kompetencehegnspløene, så forældrenes kompetence bliver endnu mere vidtgående end det, lovforslaget her lægger op til.

For Venstre er det afgørende, at Folketinget gør, hvad der er muligt for at stimulere og specielt øge substansen i skole-hjem-samarbejdet. Denne målsætning var netop også baggrunden for Venstres og Det Konservative Folkepartis fremsættelse af beslutningsforslag B 82, den 15. maj 1994 (Folketingets forhandlinger, Till. A, spalte 7455-56). Beslutningsforslagets 9 punkter var også aktualiseret af en meget omfattende analyse fra januar 1994 af erfaringer fra skolebestyrelsernes første funktionsperiode samt det faktum, at forholdsvis mange forældrevalgte skolebestyrelsesmedlemmer ikke ønskede at fortsætte i anden funktionsperiode ved valget i foråret 1994.

Mange forældre udtrykte stor skuffelse over manglende indflydelse.

På den baggrund ønskede Venstre og Det Konservative Folkeparti med fremsættelsen af B 82, at en arbejdsgruppe skulle overveje konkrete forbedringer, som forhåbentlig kunne øge interessen for at blive valgt til en skolebestyrelse ved valget i foråret 1998.

Men det var en skuffelse at læse arbejdsgruppens anbefalinger, som var præget af manglende visioner, hvilket også gennemsyrrer lovforslaget. På den baggrund er Venstre reelt bekymret for forældreinteressen op til valget